Sag; *idetmindste* indtil da har vi Lov til at staa vantro overfor Paastanden om de ugifte Kvinders legemlige Forkrøbling.

Saa skulde de højere Stænders ugifte Kvinder tillige være „fordummede". Viser virkelig Erfaringen dette? Staar de gifte Kvinder virkelig saa meget højere end de ugifte i Intelligens? Ja, jeg venter paa Svaret. —

Endvidere siger de Mænd, der ønsker Kvinderne anderledes, at „den virkelige Renhed ikke mindre end den blot tilsyneladende kan kjøbes for dyrt, naar den medfører tærende Savn og al Goldhedens og de kvalte Længslers Bornerthed".

Er der nu saa mange „tærende Savn" og saa mange „kvalte Længsler" hos de ugifte Kvinder? Jeg kan ikke svare andet end: ja, det tror jeg; men jeg tror tillige, at de i Reglen er af en nogen anden Art, end Mændene rigtig ved. Der er ganske vist hos de fleste Kvinder en stærk Trang til at elske og blive elsket, en Længsel efter det og et Savn, naar det ikke sker. Men denne Trang og Længsel og Savn er, saa vidt jeg tror, mere sjælelig end legemlig, — jeg mener slet ikke, at der ikke ogsaa er en legemlig Trang, men den er sikkert hos de fleste det rent underordnede og hos mange noget ganske ubevidst. Men hvad der er de fleste helt bevidst, det er, at de gjerne vil eje et Menneske, som forstaar dem helt og som de forstaar, og som gjør det lettere for dem at leve Livet. Og drages de ved aandelig og sjælelig Sympathi til en Mand — for ikke at bruge saa gammeldags et Ord som Kjærlighed — saa ønsker de ogsaa at tilhøre ham, og saa er det naturligt for dem at tilhøre ham baade med Sjæl og Legeme. Men hvad der ikke er naturligt for dem, det er at tilhøre snart én Mand og snart en anden, at give Legemet hen uden samtidig at give noget mere. Jeg tror altsaa, at Kvindernes „tærende Savn" „kvalte Længsler" væsentlig er af sjælelig Art — den utilfredsstillede Modertrang er vel ogsaa nærmest en sjælelig Lidelse. Men til Bod for et sjæleligt Savn at byde os Tilfredsstillelsen af Kjønsdriften i løse Forbindelser, det er at give Stene for Brød. Og vi behøver slet ikke at tage imod disse Stene, for der er andet Brød til end det ene, som man kalder Kjærlighed. Der er Arbejde. Jo mere Kvinderne opdrages til at arbejde for det daglige Brød og selv skabe sig et Hjem, og jo mere de kommer til at tage Del i det store Samfunds Liv, jo færre og svagere vil vistnok Længslerne og Savnene blive, jo mere vil de blive begrænset